

якіх будучы выпускнік-музыкант зможа творча раскрыць мастацкі змест любога музычнага твора. У працэсе навучання выкладчык павінен рытываць не толькі выканаўцу-музыканта, але і прапагандыста музычнай культуры сярод насельніцтва.

Такім чынам, працуючы над музычным творам, выкладчык ставіць задачы навучыць студэнта правільна тлумачыць змест твора, яго стыль, форму і ідэйна-мастацкую накіраванасць, умела адбіраць лепшыя ўзоры музычнай літаратуры. Гэтым самым выкладчык садзейнічае фарміраванню добрага мастацкага густу ў свайго вучня.

Праца над рэпертуарам у класе павінна заканчвацца публічным выступленнем. Гэта могуць быць акадэмічныя канцэрты, іспыты, залікі, удзел у конкурсах. Публічныя выступленні з'яўляюцца працягам навучальнага працэсу, на аснове яго аналізу выкладчык і студэнт змогуць палвесці вынікі іх сумеснай дзейнасці і акрэсліць план далейшай працы.

Кузьмінч М.Л., дацэнт

АДУКАЦЫЙНЫЯ СТАНДАРТЫ Ў ТВОРЧАСЦІ ВЫКЛАДЧЫКА

Працэс абнаўлення зместу навучання, які распачаўся ў канцы 80-х гадоў, разам са станючымі вынікамі мае і некаторыя адмоўныя: усе большая дыферэнцыяцыя навучання на асобных спецыялізацыях суправаджаецца ўнясеннем змен у базіснае ядро вышэйшай адукацыі, перанасычэннем вучэбнага плана, перагрузкай студэнтаў і г.д. Таму ўзнікла неабходнасць удакладніць абавязковы для ўсіх студэнтаў адукацыйны мінімум, выпрацаваць пэўныя стандарты педагагічнага працэсу на аснове дзяржаўных нарматываў.

Адукацыйны стандарт - гэта дзяржаўная норма адукаванасці, якая ўдакладняе змест і структуру адукацыі, узровень засваення зместу адукацыі, формы і метады вымярэння і ацэнкі вынікаў навучальнай дзейнасці. Асноўнымі аб'ектамі стандартызацыі з'яўляюцца: змест адукацыі, яе структура, аб'ём навучальнай нагрукі і ўзровень падрыхтоўкі навучэнцаў. Стандарт спецыяльнасці (спецыялізацыі) павінен вызначаць мэты навучання, кампанентны склад (пералік дысцыплін) агульнай і спецыяльнай падрыхтоўкі спецыяліста. Стандарт дысцыплін павінен уключаць мэты навучання, кампанентны склад курса (раздзелы, тэмы, вучэбныя элементы), асноўныя заканамернасці і паняцці, узровень іх увядзення і плануемы ўзровень валодання імі.

Змест стандарту можна колькасна вымераць і даць якасную ацэнку. Бягучы і тэматычны

кантроль за навучальнай дзейнасцю студэнтаў павінен замацоўвацца выніковай праверкай дасягнення патрабаванняў дзяржстандарту (кваліфікацыйныя дзяржаўныя экзамены; сістэма кантрольных заданняў для выпускнікоў, якія ахопліваюць асноўныя віды прафесійнай дзейнасці спецыяліста, веданне тэорыі, заканамернасцей і паняццяў, прадугледжваюць узровень засваення агульнавучэбных ведаў і ўменняў, метадыкі самастойнай работы і інш.). Укараненне адукацыйных стандартаў не пазбаўляе выкладчыка магчымасці рэалізоўваць свае творчыя педагагічныя здольнасці ў межах, вызначаных нарматывамі. Спецыфіка дзейнасці педагога заключаецца ў тым, што поўная яе алгарытмізацыя немагчыма, бо існуючы педагагічныя прыемы і навукі ўвесь час выкарыстоўваюцца ў нестандартных сітуацыях, што патрабуе іх карэкцыі. Педагог выкарыстоўвае метадычныя распрацоўкі і рэкамендацыі, акумуляе вопыт калег, прапускаючы ўсе гэта праз сваю творчую індывідуальнасць. Педагог павінен абанірацца на агульныя заканамернасці педагагічнага працэсу, але ў рэалізацыі іх заўсёды адчуваецца непаўторная творчая індывідуальнасць.

Такім чынам, адукацыйны стандарт не супрацьпастаўляецца педагагічнай творчасці выкладчыка, а задае ей пэўны накірунак, дае магчымасць вымераць эфектыўнасць працы педагога і ўсёй навучальнай установы.

Нехаенка У.М.,
дацэнт

ПРАБЛЕМЫ РАЗВІЦЦА ТЭХНІЧНАГА МАЙСТЭРСТВА ПІЯНІСТА: ТРАДЫЦЫІ І НАВАЦЫІ

Аўтарытэт айчынай фартэпіянай школы высокі і агульнапрызнаны. Ён складваўся з конкурсных дасягненняў, канцэртнай, педагагічнай дзейнасці майстраў і іх навукова-метадычнай спадчыны. У цэлым фартэпіянае выкананне і педагогіка - тая сфера мастацтва, якая адпавядае сусветным стандартам і нават вызначае іх. Гэта стала магчымым дзякуючы склаўшайся сістэме і традыцыям прафесійнай музычнай адукацыі. Іх вытокі звязваюцца з адкрыццём у 19 ст. Маскоўскай і Пецярбургскай кансерваторый. У іх адкрыцці рашаючае значэнне мелі наяўнасць выдатных музыкантаў, здольных стварыць добрыя педагагічныя калектывы, і арганізатарская ініцыятыва братоў Рубінштэйн, якія валодалі вялікім музыканцкім аўтарытэтам і сталі іх першымі дырэктарамі. Для станаўлення прафесіяналізму вялікае значэнне меў тон, зададзены імі як піяністамі-лідэрамі. Іх выканальніцкія і педагагічныя прын-